

سالگرد سانحه تهران - یاسوج؛ یاد همکاران چارگونی تا همیشه زنده است

هشت سال از روزی می‌گذرد که چارگون، چهار تن از همکاران خود را در سانحه هوایی پرواز تهران-یاسوج از دست داد؛ روزی که تنها یک حادثه نبود، بلکه نقطه‌ای شد برای مکتب، یادآوری و زنده نگه‌داشتن خاطره انسان‌هایی که حضورشان بخشی از مسیر این سازمان بود و اثرشان فراتر از زمان باقی ماند.

در ۲۹ بهمن ۱۳۹۶، پرواز شماره ۳۷۰۴ هواپیمایی آسمان در مسیر تهران-یاسوج، در ارتفاعات کوه دنا دچار سانحه شد و ۶۶ نفر جان خود را از دست دادند. در میان جانباختگان این حادثه، چهار تن از همکاران چارگون نیز حضور داشتند:

رویا داخته (مدیر پروژه استقرار)، محمدحسین برزگری (کارشناس مسئول استقرار)، زهرا ایمانی (کارشناس استقرار منابع انسانی) و پریسا سوهانی (کارشناس مسئول استقرار لجستیک).

چهار نام و چهار روایت انسانی که با چارگون گره خورده‌اند؛ همکارانی که فقط عضوی از یک تیم نبودند، بلکه بخشی از جریان یادگیری، همراهی و ساختن در این سازمان بودند.

نام‌هایی که با ما مانده‌اند

فرزاد رحمانی، مدیرعامل چارگون، به مناسبت سالگرد سانحه پرواز تهران-یاسوج، با اشاره به نقش ماندگار همکاران از دست‌رفته در حافظه چارگون، می‌گوید:

8 سال از روزی می‌گذرد که چارگون چهار همکار عزیز خود را در سانحه پرواز تهران-یاسوج از دست داد؛ همکارانی که هر یک بخشی از هویت انسانی و حرفه‌ای و ارزشمند مسیر چارگون بودند. گذر زمان از تلخی این فقدان نمی‌کاهد، اما ارزش یاد و اثر انسان‌هایی را که با تعهد و مسئولیت‌پذیری در کنار ما بودند، روشن‌تر می‌کند.

در چارگون، همکاران صرفاً نقش‌های سازمانی نیستند؛ آن‌ها بخشی از فرهنگ کاری و حافظه جمعی ما هستند. یاد رویا داخته، محمدحسین برزگری، زهرا ایمانی و پریسا سوهانی، یادآور تعهد ما به انسانی‌تر ساختن امروز و فردای چارگون است. یادشان همواره در حافظه ما و چارگون زنده خواهد ماند.

شاهین طبری، رئیس هیئت‌مدیره چارگون، به مناسبت سالگرد این سانحه، یاد همکاران از دست‌رفته چارگون را گرامی می‌دارد و می‌گوید:

«ما امروز از یک حادثه صحبت نمی‌کنیم؛ از انسان‌هایی می‌گوییم که بخشی از چارگون بودند. آدم‌هایی که با امید به آینده‌ای حرفه‌ای و با اشتیاق اثرگذاری کنار ما قرار گرفتند و سهم‌شان در این سازمان، محدود به زمان حضورشان نشد. زمان می‌گذرد، اما یادشان همیشه با ماست و بخشی از حافظه زنده چارگون باقی مانده است.»

چهره‌ها، خاطره‌ها، انسان‌ها

همکاران چارگون، از این چهار نفر نه به‌عنوان نام‌هایی در یک فهرست، بلکه به‌عنوان انسان‌هایی با خاطره، تصویر و اثر ماندگار یاد می‌کنند.

شهرزاد فتاحی، مدیر راهکار منابع انسانی چارگون، از بُعد انسانی‌تر این فقدان می‌گوید:

«محمدحسین سرشار از شور زندگی و لبخند بود. حضور او در شرکت همواره با انرژی مثبت همراه می‌شد و اجازه نمی‌داد اندوهی در چهره همکاران باقی بماند. زهرا نیز با وجود سن کم، سرشار از آرزو و انگیزه بود و همواره از ساختن آینده سخن می‌گفت. پیش از این سفر، همگی خوشحال بودند که قرار است هم یک جلسه کاری موفق را پشت سر بگذارند و هم لحظات خوبی را در کنار یکدیگر سپری کنند؛ اما تلخی آن روز، برای همیشه با ما ماند.»

مسعود عنوانی، مدیر راهکار مالی چارگون، درباره خاطره جمعی این همکاران می‌گوید:

«این روزها عبارت «فرزندان ایران و جان‌فدای میهن» را بسیار می‌شنویم. هر بار با شنیدن این جمله، تصویر چهار دوست و همکار عزیزمان در ذهن‌مان زنده می‌شود؛ محمدحسین با لبخند همیشگی‌اش حتی در شرایط دشوار، دیدارهای کوتاه و صمیمی با پریسا در فضای کاری شرکت، آرامش و دقت رویا در جلسات و آن دیدارهای اتفاقی با زهرا در راهروهای سازمان مشتری. جای خالی آن‌ها پس از سال‌ها همچنان در دل ما احساس می‌شود و یادشان عمیقاً با ما باقی خواهد ماند.»

علی گودرزی، مدیر راهکار لجستیک چارگون، درباره پریسا سوهانی چنین روایت می‌کند:

«پریسا در کار خود همواره نمونه‌ای از مسئولیت‌پذیری، دقت و اتکا بود. پروژه‌هایی که به او سپرده می‌شد، با تعهد و کیفیت بالا به نتیجه می‌رسید و برای بسیاری از همکاران الگویی حرفه‌ای به شمار می‌رفت. او از جمله افرادی بود که همکارانش با اطمینان می‌دانستند همواره می‌توانند روی همراهی، حمایت و کمکش حساب کنند. در کنار این ویژگی‌ها، پریسا انسانی مهربان بود؛ اهل شعر و کتاب، سفر، تئاتر و موسیقی و علاقه‌مند به ماجراجویی.»

یادهایی که زمان از آنها نگذشت

در سالگرد سانحه پرواز ۳۷۰۴ تهران-یاسوج، چارگون با احترام و اندوه، یاد چهار همکار عزیز خود را گرامی می‌دارد؛ انسان‌هایی که حضورشان محدود به زمان نبود و اثر انسانی‌شان همچنان در حافظه جمعی این سازمان زنده است.

یادشان گرامی و راهشان روشن.